

Bryssel den 19 juli 2023
(OR. en)

**Interinstitutionellt ärende:
2021/0145 (NLE)**

8280/3/23
REV 3 ADD 1

LIMITE

ACP 25
COAFR 133
COLAC 36
COASI 76
WTO 49
RELEX 452

I/A-PUNKTSNOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Komm. dok. nr:	9752/21 + ADD 1-2
Ärende:	Rådets beslut om undertecknande på Europeiska unionens vägnar och provisorisk tillämpning av partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och medlemmarna i Organisationen för stater i Afrika, Karibien och Stillehavsområdet (OSAKS), å andra sidan – Uttalanden

UTTALANDEN TILL COREPERS OCH RÅDETS PROTOKOLL

Uttalande från kommissionen

1. Kommissionen noterar rådets avsikt att anta ett beslut om ändring av kommissionens förslag om undertecknande på Europeiska unionens vägnar och provisorisk tillämpning av partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen, å ena sidan, och medlemmarna i Organisationen för stater i Afrika, Karibien och Stillehavsområdet (OSAKS), å andra sidan (COM(2021) 312 final). Denna ändring skulle innebära att partnerskapsavtalet byter karaktär från att vara enbart ett EU-avtal till att bli ett blandat avtal.

2. Kommissionen erkänner den politiska nödvändigheten av att partnerskapsavtalet undertecknas så snart som möjligt.
3. Kommissionen vidhåller dock sin rättsliga bedömning av att partnerskapsavtalet enbart har EU-karaktär. Inga rättsliga argument har framförts mot detta.
4. Kommissionen godtar därför inte att de bestämmelser i avtalet som förtecknas i den nya artikel 4 skulle undantas från provisorisk tillämpning på grund av att de enligt uppgift inte faller inom unionens befogenhet. I grunden anser kommissionen att rådet inte har befogenhet att i sak ändra en avtalstext som bifogats ett förslag om antagande av ett beslut om undertecknande av avtalet. Det är endast förhandlaren som har befogenhet att förhandla om avtalstexten och föreslå att den undertecknas av rådet.
5. Kommissionen förbehåller sig rätten att vid behov använda alla de rättsliga medel som står till dess förfogande för att säkerställa att fördragets bestämmelser iakttas.

Uttalande från Ungern

om partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och medlemmarna i Organisationen för stater i Afrika, Karibien och Stillehavsområdet, å andra sidan

Antagandet av handlingsprogrammet från den internationella konferensen om befolkning och utveckling (ICPD) och handlingsplanen från den fjärde kvinnokonferensen i Peking visade på en anmärkningsvärd konsensus. Åtnjutandet av mänskliga rättigheter står i dessa dokument i centrum för utvecklingen, och viktiga vinster på områdena hälsa, jämställdhet mellan kvinnor och män och utbildning har gjorts sedan de antogs. Dessa områden står i centrum för Agenda 2030 för hållbar utveckling, där universell respekt för de mänskliga rättigheterna och människovärdet, rättsstatlighet, rättvisa, jämlikhet och icke-diskriminering ingår som grundprinciper.

Ungern står fast vid sina åtaganden avseende mänskliga rättigheter, inbegripet skydd och främjande av kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män i enlighet med Ungerns grundlag, Europeiska unionens primärrätt, principer och värden och de åtaganden och principer som följer av internationell rätt. Jämställdhet mellan kvinnor och män fastställs dessutom som ett grundläggande värde i Europeiska unionens fördrag, framför allt i artikel 2 i EU-fördraget och artikel 8 i EUF-fördraget. I enlighet med detta och med sin nationella lagstiftning tolkar Ungern begreppet ”kön” (*gender*) som ”biologiskt kön” (*sex*) och begreppet ”jämställdhet” (*gender equality*) som en hänvisning till ”jämställdhet mellan kvinnor och män” (*equality between men and women*).

Ungern har ett djupt engagemang för genomförandet av ICPD-handlingsprogrammet, handlingsplanen från Peking och Agenda 2030 och dess mål för hållbar utveckling, som också tjänar som grundläggande referenser på området för sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter. Ungern noterar att det på internationell nivå, även inom Europeiska unionen, saknas en samstämmig definition av begreppet ”sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter” (*sexual and reproductive health and rights (SRHR)*) och av närliggande begrepp som ”heltäckande information och utbildning avseende sexuell och reproduktiv hälsa” (*comprehensive sexual and reproductive health information and education*). Frågan rör dessutom legaldefinitioner som omfattas av medlemsstaternas exklusiva befogenheter. Ungern tolkar och främjar därför dessa frågor inom ramen för Agenda 2030, ICPD-handlingsprogrammet, Pekingdeklarationen och handlingsplanen från Peking och i överensstämmelse med sin nationella lagstiftning. Ungern noterar i detta avseende att Unescos internationella tekniska vägledning om sexualundervisning, som det hänvisas till i avtalet, inte har antagits eller godkänts av EU eller alla dess medlemsstater och därför inte på något sätt kan betraktas som en del av EU:s regelverk. Ungern samtycker till undertecknandet och den provisoriska tillämpningen av avtalet under förutsättning att enbart en hänvisning i avtalet till Unescos internationella tekniska vägledning inte ändrar den rättsliga situationen i detta avseende, inte skapar något prejudikat när det gäller framtida hänvisningar i andra internationella avtal eller EU-dokument och inte på något sätt gör den tekniska vägledningen bindande för parterna. Ungern anser dessutom, även generellt, att inget rättsligt prejudikat avseende tolkningen av sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter kan härröra från antagandet av detta dokument.

Med hänsyn till att olagliga migrationsströmmar är nära kopplade till olika former av organiserad brottslighet, som utgör ett hot mot alla länder och kräver en övergripande strategi för hantering av migrationsströmmarna, vidhåller Ungern att hänvisningarna till migrationshantering i avtalet ska tolkas som en begränsning av blandade migrationsströmmar inom ramen för artikel 79.1 i EUF-fördraget, dvs. endast med full respekt för det mål som där fastställs om förebyggande av och förstärkt bekämpning av olaglig invandring, samt för medlemsstaternas rätt enligt artikel 79.5 i EUF-fördraget, enligt vilken medlemsstaternas rätt att bestämma hur många tredjelandsmedborgare som får beviljas inresa inte ska påverkas. Detta påverkar inte Ungerns allmänna politik som syftar till att hejda olaglig migration i stället för att hantera fenomenet.

När det gäller avtalets hänvisningar till säker, ordnad och reguljär migration och den globala pakten för säker, ordnad och reguljär migration noterar Ungern att denna pakt inte har antagits eller godkänts av EU eller alla dess medlemsstater och därför inte på något sätt kan betraktas som en del av EU:s regelverk. Ungern samtycker till undertecknandet och den provisoriska tillämpningen av avtalet under förutsättning att de ovannämnda hänvisningarna i avtalet inte ändrar den rättsliga situationen i detta avseende, inte skapar något prejudikat när det gäller framtida hänvisningar i andra internationella avtal eller EU-dokument och inte på något sätt gör den globala pakten för säker, ordnad och reguljär migration bindande för parterna.

Uttalande från Irland

Irland erinrar om att om parterna inom ramen för detta avtal beslutade att ingå särskilda avtal på området med frihet, säkerhet och rättvisa som skulle ingås av EU i enlighet med tredje delen avdelning V i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, skulle bestämmelserna i dessa framtida särskilda avtal inte vara bindande för Irland om inte EU, samtidigt med Irland när det gäller dess tidigare bilaterala förbindelser, underrättar Organisationen för stater i Afrika, Karibien och Stillahavsområdet om att Irland har blivit bundet av sådana framtida särskilda avtal som en del av EU i enlighet med protokoll nr 21 om Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Inte heller skulle eventuella efterföljande EU-interna åtgärder som antas i enlighet med den ovannämnda avdelningen i syfte att genomföra detta avtal vara bindande för Irland, om inte landet anmäler att det önskar delta i eller godta dessa åtgärder, i enlighet med protokoll nr 21.